

Винахід належить до медицини, зокрема, до стоматології і може бути застосований для моделювання пародонтиту, рекомендується до використання у науково-дослідних закладах та експериментальних лабораторіях медичних інститутів.

Відомий спосіб моделювання пародонтиту, який взято нами в якості прототипу [1]. Спосіб включає безперервне знаходження тварин на малобілковій дієті протягом тривалого часу. Однак він має слідуючі недоліки: низьке його відтворення (70%), неможливість дозованого введення дієти, летальність тварин сягає 20%. Це вказує на патогенетичну невідповідність даного способу захворюванню.

В основу винаходу поставлена задача утворення способу моделювання пародонтиту, в якому досягається патогенетична відповідність і тим самим забезпечується високе відтворення способу, виживання тварин.

Поставлена задача вирішується тим, що в способі моделювання пародонтиту, який включає тривале введення ініціюючої речовини експериментальній тварині, згідно винаходу в якості ініціюючої речовини застосовують пірогенал дозою 50 - 100мкг/кг маси тварини внутрішньом'язево через день протягом 25 - 30 діб.

Спосіб виконується таким чином. Експериментальній тварині вводять внутрішньом'язево через день пірогенал із розрахунку 50 - 100мкг/кг маси тварини протягом 25 - 30 діб.

Оптимальну дозу препарату з'ясовують прямим експериментом. Доза пірогеналу менше 50мкг/кг маси малоефективна, оскільки не викликає достатнього порушення реактивності організму, яке призводить до розвитку пародонтитоподібних змін. А використання пірогеналу дозою більш 100мкг/кг маси тварини протягом вказаного часу викликає виражену стимулюючу дію на кору наднирникових залоз, що призводить до виснаження її функції з подальшим летальним наслідком за рахунок приєднання інфекції.

Введення препарату доцільне протягом 25 - 30 діб, оскільки введення пірогеналу менш 25 діб недостатньо для розвитку пародонтитоподібних змін, а більш 30 діб - призводить до виснаження функції кори наднирникових залоз з подальшим летальним наслідком за рахунок приєднання інфекції.

Наводимо конкретні приклади виконання способу.

Приклад 1. Безпорідному собаці масою 12кг вводять внутрішньом'язево пірогенал із розрахунку 50мкг/кг маси через день протягом 25 діб. На 25 - у добу спостерігають застою гіперемію, набухання ясен в області всіх зубів, гноєтечію із ясеневих кишень. Роблять висновок про розвиток пародонтитоподібних змін.

Приклад 2. Безпорідному собаці масою 15кг вводять внутрішньом'язево пірогенал із розрахунку 100мкг/кг через день протягом 30 діб. На 30 - у добу спостерігають застою гіперемію, набухання ясен в області всіх зубів, гноєтечію із ясеневих кишень. Роблять висновок про розвиток пародонтитоподібних змін.

Приклад 3. Безпорідному собаці масою 10кг вводять внутрішньом'язево пірогенал із розрахунку 125мкг/кг маси тварини через день. На 11 - у добу

тварина загинула від приєднання інфекції. Роблять висновок, що введення тварині пірогеналу дозою більш 100мкг/кг маси призводить до виснаження кори наднирникових залоз з подальшим летальним наслідком за рахунок приєднання інфекції.

Приклад 4. Собаці масою 15кг вводять внутрішньом'язево пірогенал із розрахунку 50мкг/кг маси через день протягом 35 діб. На 35 - у добу тварина загинула від приєднання інфекції. Роблять висновок, що введення пірогеналу понад 30 діб призводить до виснаження кори наднирникових залоз з подальшим летальним наслідком.

Приклад 5. Безпорідному собаці масою 13кг вводять внутрішньом'язево пірогенал із розрахунку 25мкг/кг через день протягом 30 діб. На 30 - у добу спостерігають незначну гіперемію та набухання ясен. Роблять висновок, про недостатність вказаної дози препарату для порушення реактивності організму, яке призводить до розвитку пародонтитоподібних змін.

Приклад 6. Собаці масою 12кг вводять внутрішньом'язево пірогенал із розрахунку 100мкг/кг маси через день протягом 20 діб. На 20 - у добу відмічають гіперемію та набухання ясен без утворення ясеневих кишень. Роблять висновок про те, що введення тварині пірогеналу у вказаній дозі протягом 20 діб недостатньо для розвитку пародонтитоподібних змін.

Заявлений спосіб моделювання пародонтиту дозволяє відтворити модель пародонтитоподібних змін у всіх випадках з симптоматикою процесу. Спосіб простий, легко відтворюється, і при цьому патогенетично відповідає клінічному перебігу пародонтиту. Спосіб дозволяє дозувати введення препарату. Досягнуто високе виживання експериментальних тварин - біля 95%.